

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906163678432/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

Henrik afbrød ham uden betænkning: Vi kan jo ikke kaste de digtere ud, som vi allerede har boende, men at ta imod flere vilde være en meget urentabel måde at drive hotel på.

Digterfilosoffen svarede med et blik mod ryggen af den mand, der snart forsvandt i forhallens vrimmel: Det er ikke mit ønske at komme ind, jeg befinder mig vel uden for verden og ved så at sige ikke at være til. Men sig mig blot en ting, for en tænker kommer til at tænke på så meget: er det ikke en mærkelig måde at drive hotel på, sådan at afvise den ene efter den anden, skønt hotellet, som det fremgår af dine egne ord, ingenlunde mangler plads?

Portieren svarede, mens adskillige af mængden begyndte at gå: Kun en tænker, der ikke ved besked om hotel Verden, kan spørge sådan, men jeg gør mig selvfølgelig en glæde af at kunne gøre en tænker klogere. Du må vide, at hotel Verden for tiden går med underskud, og at enhver ny gæst betyder en forøgelse af underskuddet, og hotellets bestræbelse må da fornuftigvis gå ud på at modta så få gæster som muligt. Når så de ældste, vi har boende, dør ud, håber vi, at vi efterhånden kan nærme os balance.

Den tænksomme mand svarede: Jeg takker dig; jeg har aldrig vidst, at hotel Verdens økonomi, som jeg unægtelig ikke har beskæftiget mig synderligt med, var så let at forstå.

Henrik gav ham ikke noget svar. Han kastede et prøvende blik på dem, der endnu stod tilbage og ikke syntes at ha mod til at spørge om værelse, og da han havde set tilstrækkeligt, gik han ind og lukkede hotel Verdens dør i lås efter sig.